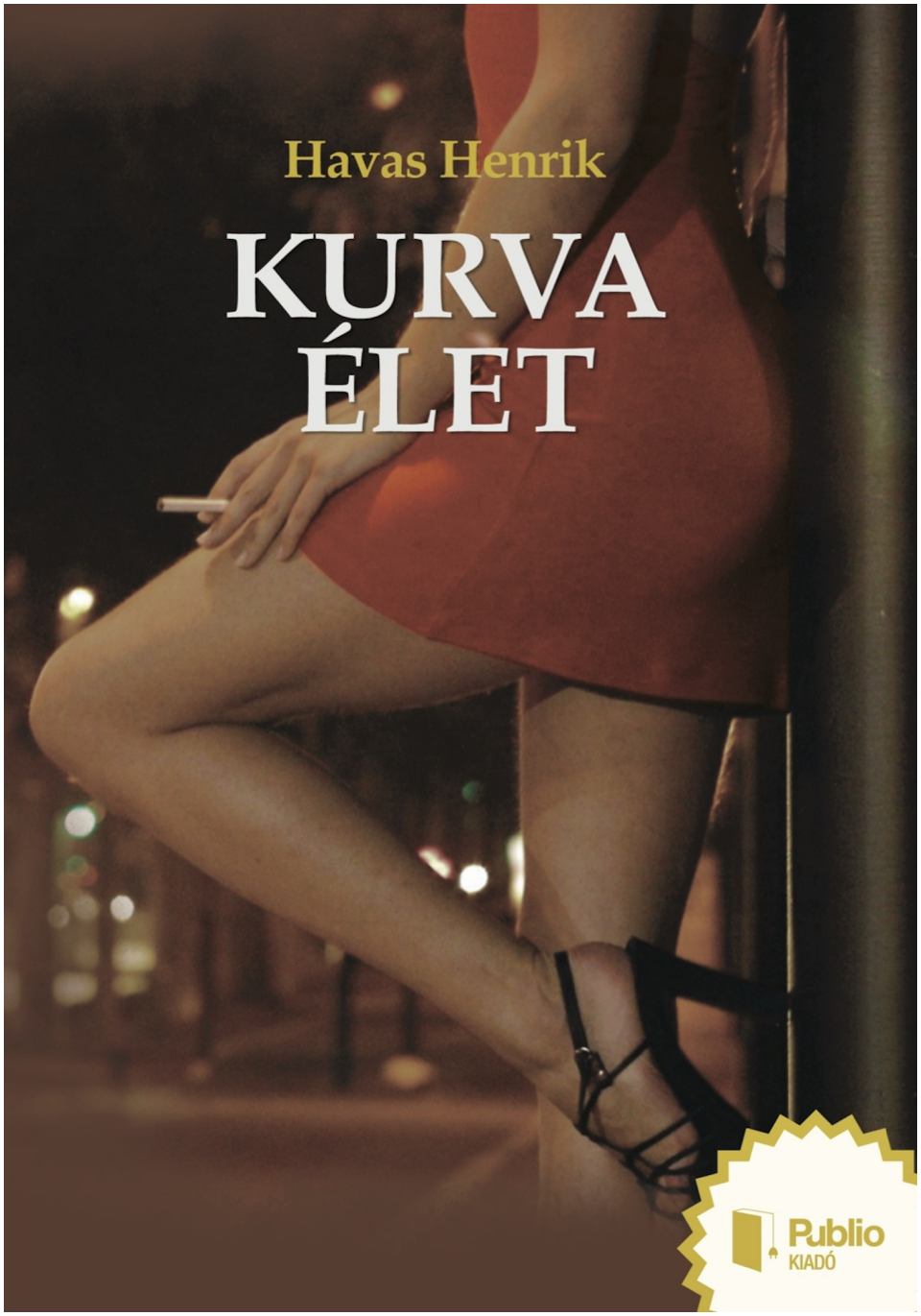
Havas Henrik
KURVA ÉLET
Publio KIADÓ

Havas Henrik

KURVAÉLET

Publio Kiadó

Kiadja a Publio Kiadó Kft.

Minden jog fenntartva. Tilos ezen kiadvány bármely részét sokszorosítani, információs rendszerben tárolni, vagy sugározni bármely formában vagy módon, a kiadóval történt előzetes megállapodás nélkül; tilos továbbá terjeszteni másféle összetűzésben, borítással és tördelésben, mint amilyen formában kiadásra került.

Köszönettel tartozom munkatársaimnak

Kadlicsek Krisztiánnak

Balogh Erikának, Gulyás Juditnak, Miavecz Nórának, Szegedi Évának, Veress Krisztinának

Földi Áginak,

„aki nélkül ez a könyv nem jöhetett volna létre”.

Martini pezsgő volt a tét Fogadtunk Ágival, lesz-e közelebbi kapcsolatom valamelyik lánnyal. Azt mondtam, kizárt.

I. rész

A lányok

Belépő a kupik világába

A masszázsszalonban

Földi Ágival beszéltük meg a randevút éjjel egyre. Valahol a Petőfi híd környékén vár minket, új az autóm, megkérem fotós barátomat, Ottót, menjünk az övével Jó öreg Mercedes, nem lopják el, tán fel se törik. Ülök a kocsiban, és azon gondolkodom, hogy nagyon, de nagyon régen nem láttam a városnak ezt a részét éjszaka.

Ha nem is könnyen, de találunk parkolóhelyet, megvan a ház is, jó régi, a vakolat itt-ott omladozik. A kaputól pár méterre rendezkedett be az egyik párt kerületi szervezete. Ági vár minket, azt mondja, ez jó időpont, a lányok túl vannak a nagy rohamon, ilyenkor már csak szállingóznak a vendégek, nem zavarunk senkit. Számokat nyomkod a kaputelefonon, egy kattanás, és már bent is vagyunk a lepusztult lépcsőházban. Tekintettel az időpontra, szinte lábujjhelyen megyünk utána, bár kopog a cipője sarka, de úgy látszik, ez itt nem számít.

Az első emeleti gangon szerény kis tábla hirdeti, hogy az ajtó mögött masszázsszalon várja a kuncsaftokat. A hall olyan, mint amilyet legutóbb egy alföldi falu gazdálkodójának házában láttam: a sarokban bárpult, a polcokon márkás italok, a fal mellett ülőgarnitúra, néhány fotel… kettőt törülközővel takartak le. Négy férfi ül a hallban, egy köpcös, negyvenöt körüli az ablaknál egyszerre két apró kis asztalt foglal el, balra a kanapén három harmincas férfi gubbaszt. Köszönök, zavarba jönnek. Valamit mormolnak az orruk alá, nem nagyon néznek a szemembe. Szonja, a pultos lány, szembetűnően magabiztos, később majd kiderül róla, hogy – a vendégek kiszolgálását kivéve – itt szinte minden az ő dolga. Számítottam legalább egy kopaszra nyírt, kigyúrt, biztonsági emberre, de egy sincs. Szonja szerint nincs rájuk szükség, itt nincsenek botrányok, hangoskodás is alig, ha van egy kis zűrzavar, azt ő elintézi. Miközben beszél, állandóan mosolyog, s bár viszonylag alacsony, láthatóan jó erőben van, sugárzik róla a magabiztosság. A lányok közül egyet sem látok, viszont mérgelődöm, mert elfelejtettem jegyzetfüzetet hozni. Szonja segít ki, a pultról ad néhány papírt, azt mondja az egyik oldala már használt, de a másikra írhatok. Van abban valami Pikáns, amit a másik oldalra nyomtattak.

Még nem győztünk!

Április 21-én is el kell menni szavazni!

Ne higgye el, hogy nem lesz második forduló!

Ne maradjon otthon vasárnap!

Dr. Csapody Miklós

az Ön képviselője

Megkérdezem, Dr. Csapody maga hozta-e a röplapot? Mindenki nevet. Legjobban a köpcös. Lelkes pártaktivista, a dobozos sör kortyolgatása közben egyre csak azt ismételgeti, hogy április 21-én feltétlenül meg kell menteni a hazát, minden jó magyar embernek vinni kell egy másikat, ő például kifejezetten azért jött ebbe a kupiba, hogy magával vigyen egy lányt, a Fideszt megmenteni. Engem is agitál: „Helló Henrik bácsi, gyere velünk szavazni!" Bólogatok, persze, feltétlenül, de a köpcös nem hagyja annyiban. Egyre hangosabban szónokol összetartásról, meg a piszkos kommunistákról. Ági próbálja csillapítani, és közli, hogy ez itt egyrészt munkahely, tehát tilos az ordítozás, másrészt a lányok csak és kizárólag a szocialistákra szavaznak. Később a fülembe súgja, hogy a legjobb kuncsaftok a kormánypártiak közül kerülnek ki, egy-egy párttaggyűlés után csapatostul jönnek, sokat isznak, és szerencsére gyorsan elmennek. Nemcsak a szalonból A kisgazdák sajnos eltűntek az utóbbi időben, szétesett a párt, ezt megérzi a forgalom is. A köpcös átmenetileg felfüggeszti az üvöltözést, szemügyre veszem a három, fal mellett ücsörgő vendéget, egyikük kopasz, otthonülő, amolyan könyvelő típus, a másik kopaszodó, fekete, kreol bőrű, enyhén részeg, bárgyú mosolyú. Legjobban a hozzám közelebb ülő kövérkés fiatalember van zavarban, makacsul a cipője orrát nézi. Megérkezik az első lány, Ágitól tudom, hogy ő művésznevén Aphrodité, kínai lány, a ma esti műszakban ő az egyetlen, aki a popósexet vállalja. Érdekes teste van, első látásra molettnek tűnik és alacsonynak, de a fehér csipkeruha alatt feszül a szoláriumozott bőr, tulajdonképpen formás minden testrésze. A dekoltázs inkább visszafogott, mint merész, nincs a lányon melltartó, az áttetsző blúz miatt apró formás mellei így öt-hat lépés távolságból is jól láthatók. Ő is a fal mellé ül egy fotelbe, ő is mosolyog, de nem néz körbe, a szemközti falat bámulja. A köpcös sokallja a csendet, megenged magának egy szóviccet:

– Havas úr, ír.

Aztán megkérdezi, mennyire komoly munka a publikálás. Mondom neki, hogy most írok, a publikálás akkor következik, amikor a nyomdából kikerül a szöveg. Megérkezik a második lány is, művésznevén Evelin, magas, fekete lány, a pulton megszólal a telefonja, felveszi, csak annyit mond, most nem ér rá, és már le is teszi. A zömök észreveszi, hogy Evelint figyelem, megpróbál tippeket adni, mondván, fogadjunk, hogy Evelin ukrán. A lány a hozzám legközelebb eső fotelre törölközőt terít, leül, és ő is mosolyog. Gyakrabban járhat szoláriumba, mint a kínai lány, és a teste, nos, a teste majdnem tökéletes! Szép lábszárak, hosszú combok, feszes, gömbölyű keblek, amelyeket külön kiemel a rendkívül szűk, vékony

anyagból készült rózsaszín ruha. Szép az arca is, a fekete Kleopátra frizurához kifejezetten passzol a Madonna arc a szépen ívelt száj, a fekete szemek. Rágyújt, Eve cigarettára, minden mozdulata pontos, arcán ugyanaz a gépies mosoly ül, amit már jó negyedórája látok a kínai lányon. Ági közben vendégül lát minket Ottóval egy light kólára, kapunk HTT kekszet is Szonja ad még egy dobozos sört a zömöknek, aztán mintha csak egy fodrászatban lennénk megkérdezi, ki a következő. Ránéz a zömökre, de az int, hogy „én vagyok az utolsó versenyző" Az üzemmenetben pillanatnyi zavar támad, mert bejön egy fekete joggingos srác, az arcát nem látom, háttal áll, sportos alkat, a fekete Nike-hoz jól megy a fekete kalap. Mostanában nem is láttam ilyet. Békebeli kalap. Egészen vékony a karimája. Súg valamit Szonjának, megszólal a telefonja:

– Mindjárt megyünk, baszd meg, az Ákos után mosom a vécét!

Megfordul, kifelé menet meglát, egy pillanatra zavarba jön, aztán kezet nyújt.

– Nahát, Havas úr, örülök, hogy találkozunk, inkognitóban vagyok, jó, hogy levágattam a szakállamat, mert még felismerne!

Fogalmam nincs, ki lehet, talán sportoló, mindenesetre szó nélkül megy vécét takarítani. Szonjától kérdezem, milyen gyakran fordul ez elő, azt mondja, ritkán, aztán gondolkodik picit, és hozzáteszi: ma már másodszor. Biztos berúgott szegény, mondom, a francot, így Szonja, mind a kettő be van lőve, mint egy állat. Közben megérkezik Boglárka, alkatra hasonló Evelinhez, de ő szőke, és nagyobbak a mellei. A zömök közben a kopaszodó feketét akarja befizetni egy menetre, utólag kiderül, nem is együtt jöttek, a három hallgatag taxival érkezett, talán ez okozta a vitát is. A fekete srác még nem józanodott, megállás nélkül mosolyog és kitart amellett, hogy neki elég fél óra. A zömök erősködik, hogy Evelin megér egy órát is, zsebéből pénzt húz elő, kiszámol tizenhétezer forintot, Evelin nem fogadja el, tizenkilencezer jár neki. Az egészből nem értek egy szót sem. Fél óra az alapszolgáltatással kilencezer, plusz nyolcezer az extra. Ez tényleg tizenhét. Jóval később Ági magyarázza el, hogy a plusz kétezer azért jogos, mert a három srác taxis. A zömök egyre agresszívebb. Üvölt Evelinnel:

– Mit nézel, én fizetek, te meg végzed a dolgod, nem azért vagy itt? *Egyre jobban belelovallja magát, most már Ági is felemeli a hangját, Szonjával kettesben próbálják lecsillapítani. A fekete srác elmegy, és pár perc múlva végre eltűnik a zömök is, a f ürdőszobába menet még elköszön.*

– Szia Henrik úr!

Ági azt mondja, hogy üres a négyes szoba, Boglárka hajlandó velem beszélgetni sőt a fotózást is vállalja, feltéve, hogy az arca nem látszik. A szoba meglehetősen kopár, *az ajtótól balra franciaágy, valamilyen kötött vagy horgolt takaróval leterítve, arra kerülnek egymás után a lepedők. Jobbra rég értelmét vesztett szekrénysor, az ágy mellett kis éjjeliszekrény, rajta apró lámpa, testápoló, légfrissítő, nagy doboz óvszer. Boglárka elkapja a pillantásomat, és közli, a légfrissítőre nagyon is szükség van.*

– Tegnap olyan részeg állatok voltak itt, hogy hánynom kellett.

Ottó a világítással vacakol Amíg Boglárka vetkőzik, szemügyre veszem az ajtó mellett álló ruhaszárítót Rengeteg lepedő, törölköző, állítólag ez a legnagyobb szoba. Azt már meg sem merem kérdezni, nem illúzióromboló-e, hogy szeretkezés közben száradó ruhákat kell a vendégnek nézni. Ági jó egy órával később figyelmeztet, hogy felejtsem el a szeretkezés szót, itt nincs szeretkezés, kefélés van.

Boglárka fekete tangóban, fekete melltartóban heveredik az ágyra, rutinosan hajtja végre Ottó utasításait, közben arról mesél, hogy a lányoknak egyetlen napjuk szabad, az övé a vasárnap, egyébként nyomni kell a melót, este háromnegyed héttől hajnali négyig. Van persze délelőtti váltás is. Közben észreveszem, hogy az ágy túlsó oldalán billenő fedelű műanyag szeméttartó áll, mellette papírtörölköző. E szemetesek tartalmát a műszak végén Szonja gyűjti össze, egy nagy fekete zsákba, gondosan átköti, csak azután viszi le a kukába. A szalonban frissen meszeltek a falak. Szonja ropogósra vasalja a lepedőket, alig használtak a törülközők. Tényleg minden tiszta és nagyon kopár. Az egész szalonban összesen, ha négy-öt kép lóg, azok is semlegesek, vacak nyomatok, pedig látatlanban azt gondolná az ember, erotika lengi át a helyiséget.

Boglárka amúgy huszonnégy éves. Az előző hónapot egy zárt klubban töltötte, az nem hirdette magát, törzsvendéget fogadott. Boglárka szerint terrorista volt a főnökség, később tisztázom Ágival, ez azt jelenti, hogy elvettek az extra után járó pénzből is. A lányok megerősítik, hogy normális helyen az alapár fele marad a tulajdonosnak, a másik fele a lányé, és övé az extra is. Próbálom a vendégekre terelni a szót. Boglárka szerint furcsa paradoxont kell feloldani: egyrészt fontos, hogy a kuncsaft rendes kiszolgálást kapjon, mert akkor visszajár, másrészt viszont ne döngöljön fél órát, ha nem muszáj.

Úgy látszik, Ági előre tisztázta a lányokkal, hogy mit vár tőlük, mert a kínai lány kivételével (aki egyébként tűrhetően beszél magyarul) mindenki készségesen ad interjút.

Boglárka

– *Miért jött zavarba? Annyi emberrel találkozik, annyiféle furcsa szituációba kerül.*

– Nem tudom. Akkor is zavarban szoktam lenni.

– A magatartása mennyiben más a magánéletben, mint amikor dolgozik? Két különböző emberről van szó?

– Teljesen.

– Elmondom, milyennek látom. Maga egy magas, szőke, csinos, szép testű nő és úgy mosolyog, mint egy elsőáldozó kislány, akinek véletlenül a kezébe került egy szexlap. Olyan ártatlan a pofija.

– Igen, ez így van. A magánéletben nehezen szoktam ismerkedni, tartózkodó vagyok. Nemrég zártam le egy hatéves kapcsolatot, van egy új barátom, de nem túl komoly.

– A hatéves kapcsolat hogy kezdődött? Maga most hány éves?

– Huszonnégy.

– *Tizennyolc évesen ismerte meg?*

– Egy barátnőmnél találkoztunk, úgy jöttünk össze… Nagyon korán, 14 évesen költöztem el otthonról. A szüleimmel nem volt túl jó a viszonyom.

– *Mivel foglalkoztak?*

– Mind a ketten kórházban dolgoztak.

– *Egyetlen gyerek?*

– Nem, van nővérem.

– *Tizennégy évesen hová költözött?*

– A barátnőmhöz. Idősebb volt, mint én. Egész kicsi korom óta nagyon önálló voltam, és úgy éreztem, sőt, a mai napig úgy érzem, nincs szükségem a szüleimre. Soha nem volt bizalmas viszonyom velük.

– *Nem szerették magát eléggé?*

– Édesapám egyáltalán nem szeretett. Egyértelműen megmondta, hogy a nővéremet szereti, engem nem. Anyukámat pedig elfoglalta a munkája, nem volt ideje rám. Édesapám mindenért megvert, büntetett…

– *Durva volt?Ivott?*

– Igen, otthon is. Többek között azért költöztem el.

– *Mégiscsak furcsa, hogy egy tizenéves kislány elköltözik otthonról*

– Anyukámat meg is viselte, de tartottuk a kapcsolatot, tudta, hol vagyok, odajöhetett hozzám. Egyszer még vissza is költöztem, de csak pár hónapra. Utána jött a barátom, és hála Istennek, kivitt.

– *Miért kezdett el az éjszakában dolgozni?*

– Hát, előtte is csináltam ezt a munkát…

– *Hány évesen kezdte?*

– Tizenhét voltam. Még semmiféle szex nem volt, csak táncoltam. Nappal, mert éjszakára nem mehettem.

– *Mert fiatalkorú volt De nem volt túlságosan szabályos a dolog, igaz?*

– Hát igen, de nappal nem voltak razziák.

– *Napközben minek táncolni?*

– Mert napközben is nyitva van a night club. Ugyanazt csinálják, amit éjszaka. Isznak, sőt, visznek el lányokat is.

– *Kik?*

– Nem tudom megmondani. Végül is egy emberrel ismerkedtem meg, strici volt.

– *Magát akarta „futtatni”?*

– Szeretett volna. Elhívott vacsorázni, beszélgettünk, teljesen egyértel**művé** tette, hogy ő mit akarna. Molesztált, hívogatott, de semmi egyéb. Buta volt. Tizenhét évesen nem szereztem túl sok tapasztalatot, mégis tudtam, mit szeretne.

– Hogy *lehetett volna okosan csinálni?*

– Ha elkezd velem járni, talán beleszerettem volna, és talán nem vettem volna észre, mire megy ki a játék. Csak egy idő után. De semmi esélye nem volt, hogy belészeressek.

– *Amikor eljött otthonról, az iskoláit is föladta?*

– Felfüggesztettem két évre, az utolsó két esztendőt 18 évesen kezdtem el, 20 voltam, amikor érettségiztem.

– *A vőlegényével hogy jött össze?*

– Bejárogattam a barátnőm irodájába, ott látott meg. A barátnőmék megszervezték, hogy találkozzunk. Egyszer elmentünk szórakozni, és kijelentette, hogy én leszek a felesége, meg a gyerekei anyja.

– *Mit szólt ahhoz, hogy az éjszakában dolgozik?*

– Elmeséltem, hát, nem tetszett neki. Tíz évvel idősebb nálam, több vállalkozást is vezet, elég jómódú.

– *Hat év alatt, amíg együtt voltak maga mivel foglalkozott?*

– Igazából semmivel. Együtt laktunk persze, a cégeiben segédkeztem. Az alkalmazottakat felügyeltem, szaladgálós munkákat intéztem. Mint egy titkárnő.

– *Mi lett a házasságból meg a gyerekből?*

– Eljegyzés tartottunk, gyerek is lett volna – én nem akartam. Megismerkedésünk után egy hónappal estem teherbe.

– *Hány abortusza volt?*

– Sok. Négy.

– *Lehet még gyereke?*

– Igen lehet. Egyszer szeretnék szülni, csak nem tudom, ki az a férfi, aki megérdemli.

– *A barátja mit szólt az abortuszokhoz?*

– Nem örült neki. Szeretett volna gyereket. Mindegyik tőle lett volna. Közös jövőt terveztünk, de valahogy én még nem éreztem magam készen… nem tudom, nem szerettem volna. Rengeteg elvárása volt, aminek nem lehetett megfelelni. Amikor megismerkedtünk, még szolid lány voltam.

– *És a barátja mit akart?*

– Teljesen felöltöztetett, fölékszerezett, kocsit vett, később meg féltékenykedett a külsőm miatt. Úgy gondolta, jobb lenne, ha kicsit szerényebb lennék.

– *Megcsalta?*

– Egyszer. Nem volt nagy szerelem.

– *Tehát csinált magából egy dögös nőt, majd azt mondta: ez a nő talán túl kelendő lesz.*

– A partnerei megszólták. Mindenki rám szállt, és ez zavarta. Ezért volt féltékeny. Egyébként nem jöttünk ki jól egymással. Az jelentette a legnagyobb problémát, hogy a nap szinte minden percét egymással töltöttük. Egy idő után neki is terhessé vált, nekem is, és amikor meg nem voltunk együtt, azt lestük, mit csinál a másik, merre jár. Nem bíztunk egymásban.

– *Maga is féltékenykedett?*

– Abszolút.

– *Jóképű fickó volt a barátja?*

– Igen, bár nem tökéletes férfi. A kisugárzása, a megjelenése miatt volt vonzó. Aki látta, azt mondta, egyből megzabálná.

– *Mi volt a szakítás konkrét oka?*

– Már régóta civódtunk. Olaszországba utaztunk nyaralni, egy elég rosszindulatú barátjával. Azt mondta a páromnak, tiszta hülye, hogy eltart engem, miért nem megyek dolgozni, meg mindenféle szemétségeket. Üzlettársak voltak, semmiféleképpen sem tilthattam el tőle. Aztán hazajöttünk, még együtt voltunk fél évig, de ő már nem járogatott haza. Úgy döntöttünk, elszámolunk és szakítunk. Akkor kezdtem diszkóban dolgozni.

– *Az elszámolás mit jelentett?*

– Adott pénzt, adni is fog, de a lakásra, vagy másra nem tartottam igényt. Ja! Az autót nem kellett visszaadnom.

– *Mihez kezdett, keresett egy albérletet?*

– Igen, és elkezdtem dolgozni. A diszkóban pultos voltam, de abból az én igényeimmel nem lehet megélni. Mindenkivel megtartottam a három lépés távolságot.

– *Mikor jött a nagy ötlet?*

– Olvasgattam az Express-ben az álláshirdetéseket, erotikus munkát kínáltak.

– *Más nem is jutott eszébe? Mivel táncolt valamikor, és tudta, merre hány méter, tudta, miről van szó, igaz?*

– Egy ismerősömnek is van ilyen irodája, de végül is nem mentem hozzá. Találkoztam egy barátnőmmel, ő ajánlotta ezt a szalont.

– *Mióta van itt?*

– Két hete. Elég rossz, mert a barátommal nagy szerelemben vagyunk, és furdal a lelkiismeret, eléggé kikészültem.

– *Mikor bukkant föl?*

– Már fél éve.

– *Nem elég gazdag ahhoz, hogy eltartsa?*

– Nem elég gazdag, és nem is szeretném, hogy még egyszer eltartson valaki.

Mert akkor nem lehet érvényesülni. Egyből elmondtam neki, mit csinálok. Küldtem neki egy sms-t és megírtam neki, hogy elmegyek egy irodába dolgozni. Ez az iroda a fedőnév.

– *Sms-en közölte, amikor személyesen is találkoztak?*

– Persze, és hozzátettem, hogy elmegyek egy ilyen helyre. Nem repesett a boldogságtól, nem is tudta elképzelni, hogy tudom csinálni. Én sem tudtam elképzelni.

– Az *első vendégre emlékszik?*

– Emlékszem. Nem bántott, udvariasan viselkedett, készségesen, nem volt negatív tapasztalat, de idegen ember ért hozzám. Szóval nem egy leányálom.

– *Kioktatták, mit, hogyan csináljon?*

– Persze. Elsősorban Szonja. Igazából nem kellett tanítgatnia, elmondta, mit hol találok, amikor bemegyek, mit csinálok.

– *Mit?*

– Juj, az nagyon kellemetlen.

– *Csak emlékszik, mit mondott!*

– De nem oktatott ki rendesen, csak hogy mire vigyázzak a guminál, el ne szakadjon, fogjam végig, nehogy lecsússzon, mit engedjek, mit ne engedjek. Ha például kölcsönös franciát szeretne, de herpesze van, ne engedjem, mert elkaphatom. Csak olyanokat mondott, ami a saját egészségem érdekében szükséges.

– *Egy nap általában hány vendég van?*

– Teljesen változó. Tíz-tizenkettő a legtöbb egy nap.

– *Úgy tudom, a lányok mindenféle trükköket bedobnak, hogy gyorsabban túl legyenek a dolgon. Mi történik, ha kifognak valami keményebb férfit, aki bírja akár egy órán keresztül is?*

– Velem biztosan nem. Gyors vagyok.

– *Mivel éri el, hogy ne tartson túl sokáig az aktus?*

– Nem engedem neki, hogy ő vegye a kezébe a dolgokat, megmondom, feküdjön le szépen és majd én csinálom. Hamarabb is végzünk, van, akivel persze nem, de akkor elkezdek pofákat vágni, és úgyis veszi a lapot. Azért szoktam a legjobban haragudni, ha valaki visszatartja magát sokáig; olyankor megkérdezem, meddig szeretné még visszatartani?

– *Mitől függ, hogy mit vállal, és mit nem?*

– Részben szimpátia alapján döntök. Ha valaki teljesen ellenszenves, semmit, vagy az extrát nem: kölcsönös franciát, óvszer nélküli franciát, masszírozást.

– *Mi az, amit mindig vállal?*

– A kölcsönös francián, a masszázson és az óvszer nélküli francián kívül – már akinek – mást nem vállalok.

– *Milyen pózokból lehet válogatni?*

– Én hátulról szeretem a legjobban. Nem látom, és nem tud úgy hozzámérni. Egyből megkérem a vendéget, hogy a mellemet, a mellbimbómat ne érintse meg, ezt tiszteletben is szokták tartani. A tizedik, tizenkettedik után ha nem is ér hozzá, az állandó fürdéstől, öltözéstől is fáj már. A vendégnek meg tudomásul kell vennie, hogyha eljön egy ilyen helyre, az nem olyan, mintha otthon lenne.

– *Kegyetlen világ, azt gondoltam, itt azért többet kap egy kicsit az ember.*

– Tiszta terroristák a lányok. Néhányan keveset engednek a vendégnek. Őket is megértem, csak van egy csomó férfi, aki úgy gondolja, most kifizet iksz összeget, és ilyenkor azt a fél órát, egy órát végig is csinálja. De szerintem ez halál bunkóság.

– *Ha kifizette, miért ne?*

– Na de ha valaki el tud menni tíz perc alatt, azért fogja vissza magát még negyvenöt vagy ötven percig, hogy kitöltse az egy órát? Nekem ez olyan furcsa.

– *Azért fizet, nem?*

– Végül is igen.

– *Milyen önzőek maguk! Mintha a körhintás azt mondaná, öt perc 100 forint, de három perc után megállítaná, hogy elég volt, szálljunk már le. Érthető, hogy a körhintás is szédül egy idő után, mit keringenek ennyit! Nincs igazam?*

– Igaza van.

– *Ez a két hét hogy érintette magát? Beváltak a számításai?*

– Anyagilag jó, lelkileg nehéz. A másik pedig, hogy rengeteg ismerősöm van, és közülük járnak le néhányan. A barátomnak kellemetlenebb, őt még többen ismerik.

– *Előfordult, hogy ismerőssel kellett lefeküdnie?*

– Igen. Nem érzem úgy, hogy megalázott volna, nekem nem kellett teljesíteni, csak neki, viszont nem tudott. Jobban zavarba jött, mint én.

– *Egyébként a férfiak hány százaléka tud teljesíteni? Mennyi nem?*

– Kilencven százaléka tud, tíz százalék nem, mert zavarban van, mert kábítószert fogyasztott, vagy ivott.

– *Sokan drogoznak?*

– Elég sokan. Egyből felismerem. A megnyilvánulásairól, a szeméről, tulajdonképpen mindenről. Meg hát nem áll fel neki, elsősorban erről. Ilyenkor nem veszi tudomásul, hogy nem megy, csak azért is szeretné, idegessé, ingerültté válik, de teljesen nyilvánvaló, hogy ha valaki drogozik, nem megy.

– *És magának, otthon?*

– Nehezen, mert amikor együtt vagyunk a barátommal, mindig eszembe jut, hogy őneki eszébe jut, hogy másik férfival voltam, és mennyire rosszul erezheti magát. Amikor bent dolgozom, teljesen kikapcsolom magam, és nem élvezem, nem figyelek oda. Otthon is előfordul, teljesen ki tudom magam kapcsolni, ez nem túl jó. Meg azóta sokkal többet veszekszünk.

– *Azt hallottam, maguk nem csókolóznak.*

– Egyáltalán nem, csak a barátommal.

– *Amikor a barátja megcsókolja, nem jut eszébe, hogy két órával azelőtt a maga*

szájában mi volt?

– Nem tudja, hogy extrát szoktam vállalni. Azt már nem élné túl, meg is ölne.

– *Így sem egészen értem: egy egészséges férfi hogy tűri el ezt?*

– Hát, azóta, amióta csinálom, fogyott nyolc kilót, nem eszik, teljesen kivan idegileg.

– *Sajnálom a barátja miatt, őszintén, erre rámehet a kapcsolatuk.*

– Nap mint nap sír. Szó szerint. Mindennap kapok tőle szerelmes leveleket.

– *És nem sajnálta meg?*

– Sajnálom is, szeretem is, de mit tehetek? Sajnálattal nem kapok kenyeret a boltban. Én sem szerelemből vagyok a szalonban. Neki csak végig kell ezt élnie, nekem viszont itt kell lennem, meg kell felelnem, végig kell csinálnom. Utána meg néznem kell, ahogy ő duzzog.

– *Mi a célja ezzel? Összehoz egy lakást, aztán kiszáll?*

– Igen, igen. Három hónapra gondoltam, nem is a lakásért csinálom, mert még fiatal vagyok, előttem az élet, még annyi embertől kaphatok lakást. A volt barátom is megígérte, hogy vesz nekem, ha megengedheti anyagilag. Most azért kezdtem dolgozni, hogy ne éljem fel a pénzemet.

– *Milyen tervei vannak?*

– A pénzemből mindenképpen vállalkozást indítanék. Kocsikkal szeretnék foglalkozni, vagy szoláriumot nyitni, esetleg egy kis büfét. Még nem döntöttem el.

– *Ahogy látom, nincs nagy jövője ezzel a mostani barátjával*

– Nem tudom, igazából szeretnék ezzel a fiúval kibékülni, szerintem ő is, csak most pihentetjük ezt az egész dolgot. Szeretne elvenni feleségül, de hát...

– *...ezt abba kéne hagyni, viszont akkor megint nem volna önálló. Mi okoz örömöt az életében?*

– A kutyám. Ő a mindenem.

Evelin

– *Kétgyereke van.*

– Jól informált. Általános iskolások. Alsó tagozatba járnak. A szüleimmel élünk. A barátom nem lakik velünk.

– *Az életvitele mellett lehet egészségesen nevelni a gyerekeket?*

– Természetesen. A gyerekek nem tudják, mit csinálok, nem kell tudniuk.

– *Azt mondják, minden gyermekkorban dől el. A maga gyerekkorában történt-e olyan, ami miatt prostituált lett?*

– Nem. Na jó, elváltak a szüleim, de erre nem vezethető vissza. A válásig, sőt azután is, rendezett volt a gyerekkorom. Édesapánk állandóan utazott, nem sokat volt otthon, ezért különösebb hiányérzetet nem váltott ki, hogy már nem lakott velünk.

– *Hány éves volt, amikor elváltak a szülei?*

– Tizenkettő.

– *Hányan vannak testvérek?*

– Ketten, a húgommal. Ötvös szerettem volna lenni, de jött a nagy Ő, az utolsó félév előtt otthagytam az iskolát, férjhez mentem. Egyébként szakmunkásképzőbe jártam, elvileg emiatt sem lehetne a mostaninál jobb kereseti lehetőségem.

– *Mikor lépett az életébe a nagy Ő?*

– Tizenhét voltam, tizennyolc éves koromban mentem férjhez. Sportos testalkatú, huszonhárom éves fiatalember volt. Egy szórakozóhelyen ismerkedtünk meg. Ott dolgozott felszolgálóként. Rövid idő alatt kiderült, hogy szeretne elvenni feleségül.

– *A mama mit szólt?*

– Látszólag örült, szimpatikusnak találta. Különben nagyon rendes, normális ember a volt férjem, a mai napig is, imádja a gyerekeit, csak sajnos, kettőnk kapcsolata nem alakult jól.

– *Neki szülte a két gyereket.*

– Így van.

– *Hány évesen is?*

– Húsz, illetve huszonkettő. Otthon maradtam a két gyerekkel, a férjem dolgozott.

– *A saját lakásukban éltek?*

– Igen.

– *A fiú szerezte?*

– Nem, örököltem.

– *Azt mondják, a nők életében nagyon nehéz a gyerekszülés utáni időszak. Rengeteg a munka, a férfiak nem igazán foglalkoznak a feleségükkel, a nők ingerültek lesznek.*

– Kezdett egyhangú lenni a kapcsolatunk. Ha szabadnapja volt, és jó idő, kitaláltam, ugorjunk le a Balatonra, induljunk el hajnalban, este visszajövünk. De nem, neki a közeli

bányató is megfelelt. így telt el kilenc év.

– *Nem kapkodta el a házasságot? Feltehetően rengeteg fiú udvarolt magának.*

– Igaz, de egyik se volt komoly. Mindig volt valami, ami nem stimmelt. Egyikük erőszakosan közeledett – nem szexuális értelemben. A férjem vette el a szüzességemet, az ágyig soha nem jutottam el senki mással. Volt olyan fiú akitől megijedtem. Például elmentünk szórakozni, valaki más rám nézett, azt mindjárt a gallérjánál fogva fölemelte...

– *Hát Istenem, féltékeny volt.*

– Igen, de az se túl jó. Az se, ha mulya. Az ember a középutat keresi, úgy próbálja megtalálni az igazit, hogy egy kicsit mindenben megfeleljen. Tökéletes nincs, mindenkinek vannak hibái.

– *Mi után vágyakozott huszonkét évesen két gyerekkel és egy férjjel, aki nem olyan volt, mint akit igazán elképzelt magának? Volt célja?*

– Csak az, hogy a gyerekeimet normálisan fölneveljem. Igen ám, de egy idő után a férjem nem volt képes anyagilag biztosítani a két gyerek normális fölnevelését. Úgy gondolta, ahol dolgozik, nem fizetik meg eléggé. Munkahelyet váltott, ráfaragott, és mivel nem dolgoztam, nem volt elég pénzünk. Ott tartottunk, hogy a gyerekeknek a gyümölcsadag abból állt, hogy kimentem a piacra, vettem négy almát, és azt két napra beosztottuk.

– *A férje erre mit mondott?*

– Ki kell bírni, lesz jobb is. így ment fél évig.

– *Ez a szexuális életükben is megmutatkozott?*

– Ha szerettem volna valamit, biztos nekem kellett kezdeményeznem, mert elaludt. Egy idő után alig beszélt, furcsán viselkedett. Az utolsó keresztkérdésem az volt, hogy a gyerekeket anyuékhoz közeli iskolába vették föl, én átköltöznék oda. A helyes válasz: nem mész sehova, itt maradsz, ugye? Ehelyett azt felelte: jó. Már másnap átcuccoltam.

– *Szóval ott volt a mamánál a két gyerekkel.*

– Előkerült az Expressz, állást kerestem, és találtam magamnak – a végzettségemmel nem nagyon ugrálhatok – takarítónőit. Oda is mentem, fölvettek. Csak kiderült, a kezem nem bírja a gyűrődést, hiába a gumikesztyű, belefolynak a vegyszerek. A kezemen csúnya ekcémák jöttek ki. A bőrgyógyász javasolta, váltsak munkát. Megint elővettem az Expresst, és akkor fedeztem föl az erotikus munka rovatot. Ebben találtam egy szimpatikus hirdetést. Fölhívtam a számot, de még rágódtam másfél hónapig, biztos végig tudom-e csinálni. Mert ha belevágok, akkor már nincs visszaút.

– *Új férfi nem tűnt föl a láthatáron?*

– Nem, nem törődtem senkivel, a két gyerekkel voltam elfoglalva.

– *Szóval, egyetlen férfival a háta mögött belevágott…*

– Másfél hónap után előszedtem a hirdetési újságot, hátha még él a telefonszám. Működött, elmentem, megkérdezték, csináltam-e már, mondtam, hogy nem. Akkor miért szeretném elkezdeni? A pénz miatt. És mikor szeretném csinálni? Mindenképpen éjszaka, mert nappal a gyerekekkel foglalkozom. Anyám esténként vigyáz rájuk. Végül is jó helyre kerültem, rendes lányok közé, de az első napot soha nem felejtem el. A gumi, ami az életemben nem sok szerepet töltött be, előkerült. Műszakkezdés után egy órával valaki mindjárt kiválasztott. Bementünk, kezem, lábam remegett, vörös voltam, mint a főtt rák, alig tudtam elmondani, miért. Szerencsére törzsvendég volt. Először azt hihette, valami hülyét fogott ki. Elmondtam neki, nem vagyok hülye, csak fogalmam nincs, mit, hogyan csináljak. Akkor bementünk, rettentően féltem, egy vadidegen férfi, mit fogok vele kezdeni? Elővettem a gumit mondtam neki, ne haragudj, életemben nem csináltam ezt, te vagy az első mutasd már meg, hogy kell föltenni! Elmosolyodott, megmutatta. Nagyon rendes volt, mert le is vette, mondta, hogy most akkor én jövök. Végül a harmadikat sikerült föltennem úgy, ahogy azt kell… Azért szeretem magam föltenni, mert biztos, hogy jól van úgy.

– *Hogy lehet rosszul fölrakni?*

– Levegő marad a hegyében, illetve nem tekerik rá rendesen. Ha levegő van a tetején, akkor a mozgás megrepesztheti a gumit. Ha viszont nem tekerik rá rendesen, lepöndörödhet.

– *Senki nem készítette föl magát?*

– Zavarban voltam; nem árultam el senkinek, hogy nem tudom, hogy kell föltenni egy gumit. Ennyi idős nőről feltételezik, hogy használta már…

– *Házasságban élő nőről nem feltétlenül*

– De nem mindenki megy férjhez, úgy, hogy előtte nem használt gumit senkivel. Az első együttlét után, mikor kijöttem, azonnal elmeséltem, milyen kellemetlen volt. Kiröhögtek a lányok, miért nem szóltam? Egyikük nagyon aranyos volt. Lehet kapni vékony kis parfümös dobozokat, neki is volt egy, megfogta, és azon elmagyarázta, miként kell föltenni a gumit.

– *Éspedig?*

– Szinte nem lehet észrevenni, hogy fölrakta az ember. Akkor a legjobb, ha valakinek gumiallergiája van, ugyanis a férfiak húsz százalékát zavarja. Biztosan pszichés okokból, eleve bebeszélik maguknak, hogy nem éreznek semmit. De föl lehet tenni a gumit úgy, hogy észre sem veszik, hogy már rajtuk van.

– *Hány éve kezdett?*

– Négy. Amikor az ember elkezdi, úgy gondolja, kicsit megszedi magát, és pár hónap múlva abbahagyja. Azok a híresztelések járnak, hogy az éjszakában dolgozó lányok, meg

egyébként maguk a prostik nagyon jól keresnek, billiókat. Ez részben igaz. Vannak napok, amikor lehet keresni, van, amikor nem. El kell venni abból, amit az ember félretett.

– *Egy hónapban mennyi jön össze?*

– Maximum nyolcszázezer forintot lehet megkeresni. Legrosszabb esetben havonta négyszázat, de az ember ebből, ilyen életvitellel, csak körülbelül százezret tud félretenni. Magas a taxiköltség is, hajnalonként nem biztonságos teli pénztárcával metrózni vagy buszozni.

– *Autóval jár vagy taxival?*

– Nem jövök autóval. Egy-két órára be lehet állni, de ha kifigyelik, hogy szeresen ott áll az autó, előbb-utóbb megsérül vagy lába kél.

– *Mennyi időt szán még magának?*

– Minden a vendégektől függ. Manapság a csont sovány lányokat szeretik, de hatalmas melle legyen, ha lehet szőke haja és babaarca. Ez a mai kereslet, és ebből van a legtöbb is.

– *A szilikon mellektől kezdve mindent el lehet képzelni?*

– Igen, a túlzásba vitt fogyókúráig. Igyekszik mindenki megfelelni a kívánt mércének.

– *Egyébként magában mi a vonzerő, mit szeretnek a férfiak?*

– Nem tudom, még nem kérdeztem meg. Előfordult, hogy valaki bejött, körülnézett, kiszúrt, és azt mondta, engem akar. De volt, aki bár megnézett, mást választott, és amikor legközelebb jött, megint másik lányt választott.

– *Kolléganője hátulról szereti csinálni, hogy legalább ne lássa a pasast.*

– Sok lány hátulról jobban szereti, mert nem kell látni a vadidegen embert, aki nem feltétlenül szimpatikus. Ha ápolt ugyan, de a viselkedése nem valami helytálló, nem csodálkozom, ha a lány hátulról szeretné…

– *És maga?*

– Nem szeretem hátulról. Nézik az emberek a pornófilmeket, és olyan pózok vannak, hogy az eszméletlen. Azt hiszik, jó, amit a filmen látnak.

– *Valóban ennyire cinikusak maguk, hogy minél előbb…*

– Nem az a lényeg, hogy túl legyünk rajta, de az sem jó, amikor bejön valaki, ránéz az órájára, hogy akkor mostantól indul az idő, és nézi az óráját, hogy még meddig tudja visszatartani. A legsúlyosabb eset az, amikor kirántja, és jól elszorítja, hogy már belilul a feje, az valami borzasztó.

– *Ki csinál ilyet?*

– A hétköznapi ember, aki összeszedegeti a kis pénzét, és a maximumot szeretné. Nem tárgyat vesz, hanem emberrel köt üzletet, csak nem azt veszi figyelembe, hogy egy másik emberrel fog eltölteni valamennyi időt. Többségük használati eszköznek tekint minket.

– *Maga izgalmas nő, hogy lehet tárgynak tekinteni?*

– Első alkalommal így működik, de ezen lehet változtatni. Utána visszajáró vendég lesz, de mindig tárgynak tekinti az embert. Az, aki viszont nagyon érzelmes, valami hatalmas csalódás érte a magánéletében, az első alkalommal valószínűleg csak beszélgetni szeretne. Tudja, hogy akármit csinálna, úgysem menne, mert nincs meg a kontaktus, a közös hang. Megpróbálja kialakítani.

– *Mikor szeretkezett utoljára?*

– Vasárnap. A barátommal.

– *Tudja a barátja, mivel keresi a kenyerét?*

– Amikor megismerkedtünk, közöltem vele, és nem tudta elviselni. Utána két hónapos szünetet tartottam a munkában, de mert kellett a pénz, újra elkezdtem. Úgy tudja, most pultos vagyok. így már nem probléma. Nagyon kikészíti ez a férfiakat, mert nem tudják úgy elképzelni, mint munkát. Ezt csak mi vagyunk képesek elfogadni, akik csináljuk.

– *Olvastam egy magazinban, hogy a nők jelentős része a szeretkezésnek azt a pillanatát szereti a legjobban, amikor behatol a férfi.*

– Igen, attól függ, előtte mennyire van izgalmi állapotban. – *Egy műszakban hány férfit fogad?*

– Amennyit bírok fizikailag és szellemileg.

– *Közben pihennie kell?*

– Néha két perc pihenő elég. Van, amikor szellemileg leterhelő, van, amikor fizikailag. Van, amikor egyszerre mindkettő. Szerencsés napokon, nem túl fárasztó kliensekkel, kilencórás munkaidő alatt maximum tizenkét üzletet lehet megcsinálni.

– *Az előző lány, akivel beszéltem, maximum négyet vállal egy nap.*

– Ha több lenne, biztosan többet tudna, mert itt az dominál, az ember hogyan tudja a napját zárni, és mennyire volt leterhelő az előző üzlete. Tegyük fel, az első két üzletem nagyon leterhelő volt, akkor valószínűleg nem fog sikerülni…

– *Hogy lehet egy üzlet leterhelő?*

– Például méretes szerszámmal rendelkező úriember, aki jól bírja. Tehát az idejét majdhogynem ki tudja használni, és ez előbb-utóbb kimondottan kellemetlenné kezd válni,

és tegyük fel, ezt követően jön egy másik, akinek meg nem túl vastag, olyan vékony, és tegyük fel, az ember méhszáját egyszer-kétszer eltalálja. Ezek után a teljesítőképességünk csökken. Minden egyes fizikai fájdalom elveszi az ember energiáját. Az energia attól nem fogy el, hogy az ember fölül van, vagy alul, azaz, nem maga a mozgás fárasztja a testet, hanem a fájdalom.

– *Mi volt a legnagyobb méret, amivel találkozott?*

– A legnagyobb méretűt nem értem át a kezemmel. Ugye, ez nadrágban nem derül ki, ezért borzasztó kellemetlenül éreztem magam, de lazára vettem a stílust, és közöltem, hogy ne haragudj, ezt biztosan nem fogjuk betenni, mert úgy látom, a számba se fér, és ha oda nem fér be, máshova sem. Lehetőleg el kell kerülni mindenfajta sérülést. Negyvenöt körül lehetett, az öltözéke alapján üzletember, nem kérdezem, mert ha akarja, úgyis elmondja, végül is belátónak bizonyult.

– *Törzsvendég lett?*

– Nem, mert kínos, hogy kifizet egy összeget, amiben benne van egy szolgáltatás, arról nem tehet, milyen mérettel született, én viszont nem fogom tönkretenni magamat az ő méretei miatt. Többször is telefonált, hogy szeretne jönni. Lehet, hogy nagyon jó törzsvendég vált volna belőle, de...

– *Hány törzsvendége van?*

– Nem tudom megszámolni. Nem egyszerre jönnek, teljesen változó. Van, aki a hely törzsvendége, és van, aki kimondottan egy lányhoz jár. Nekem tíznél több, de száznál kevesebb törzsvendégem van. Vannak, akik egy időre eltűnnek, aztán újra előkerülnek, van, aki rendszeresen jár.

Felvidéki lány

– Sok lány azért kezdi el a prostitúciót, hogy megkeresse a kábítószerre valót, sokan pedig azért, hogy megkeressék a pénzt, amit odaadnak a fiúnak. Én azért kezdtem el, hogy kipróbáljam, milyen. A barátommal is ezért szakítottam, egyáltalán nem sajnálom, ha összevesztünk, mindig lekurvázott. Nem volt agresszív, de könnyen kicsúszott a száján, hogy hülye kurva. Azt hiszem, nem ő az egyetlen, egy csomó férfi ugyanígy lekurvázza a feleségét, teljesen értelmetlenül. Mióta ezt csinálom, nincs barátom, és nem is akarom, hogy legyen. Nehogy már egy figura naponta többször felhívjon, és megkérdezze, na, mi volt. A lányok ilyenkor elmondják, mi volt, vagy ellenkezőleg, kénytelenek hazudni, hogy maradjon valami a pénzből.

– Nekem azelőtt sem voltak anyagi problémáim, engem egyszerűen érdekelt ez a különös élet. Nézegettem az újságokat, feltűntek az erotikus munkát ajánló hirdetések, az is megfordult a fejemben, majd írok egy könyvet,' márpedig erről könyvet csak akkor lehet írni,

ha az ember átéli ezt az egészet. Fantáziálni vagy mesélni nem lehet.

– 2000. június 15-én kezdtem, éjszakát vállaltam. Eldöntöttem, csak éjszaka dolgozom, abban akarok benne lenni. Irodához szerződtem, egy lány vezette a háromszobás lakásában. Szerény volt az egész, mi lányok két szobában dolgoztunk, a tulaj meghúzta magát a harmadikban, mint egy kis egérke. Hostess sem volt, nekünk kellett telefonozni.

– De ez mind semmi ahhoz képest, hogy abban az időben történt egy sorozatgyilkosság, mindenki arról beszélt. Na, szóval, első éjszaka túl voltam már egy-két emberkén, amikor egy szünetben bekapcsoltam a tévét, hát hallom hogy a Batthyány utcában a sorozatgyilkos elvágta az egyik lány nyakát. Mit mondjak, ledöbbentem, csak ültem és gondolkodtam, mi legyen. Rá két napra a Doszpottól jött két rendőr, azzal, hogy minden irodát végigjárnak, nyilván figyelték a telefonokat, mert mondták, hogy a mi irodánkat kiszűrték. Később kiderült, a sorozatgyilkos velünk is beszélt. Kiléptem az irodából, paráztam.

– Miért járnak a férfiak a prostituáltakhoz? Borzasztóan összetett kérdés. Vannak, akik kíváncsiságból. A legtöbben vigasztalódni akarnak, de azt az örömet nem kapják itt meg. Lehet, hogy én szerencsés vagyok, de olyan nagyon aberrált férfiakkal nem találkoztam. Politikusokkal, sportolókkal, énekesekkel viszont rengeteggel. Neveket nem mondok, csak annyit, hogy az ágyban is olyanok, mint a színpadon. Ha hiszi, ha nem, egyáltalán nem res tellik magukat. Higgyék el nekem, az ágyban nincs különbség egy csóró kőműves meg egy diplomás politikus között. A politikus ugyanúgy franciázik mint én, a különbség csak az, hogy én óvszerrel, ő meg óvszer nélkül, mert erre még nem találtak ki óvszert. Aztán ugyanőt látom szónokolni a televízióban, erre mit mondjak?

– Rengetegen akarnak csókolózni. Velem sok mindent meg lehet csinálni, de ezt az egyet nem. Azonkívül nekem elég napi 2-3 férfi. A lányok közt vannak különbségek, némelyikük elmegy öt cigánnyal egymás után, nálam viszont van egy határ. Nemcsak számszerűleg, hanem lelkileg is. Nem engedem hogy a férfi kiélje magát, még akkor sem, ha fizet, mert nincs joga. Van egyszer a szex, mellé el lehet beszélgetni normálisan. Nem kell központi kérdést csinálni az extrákból, tessék abból kiindulni, hogy csak arról lehet szó amibe én belemegyek. Nálam a maximum az óvszer nélküli francia, és ritkán megengedem, hogy megcsókolják a testemet. Ugyanilyen ritka az is, hogy megsimogathatnak. Szeretkezésről szó sem lehet.

– Kedves, hogy huszonévesnek néz, már betöltöttem a harminckettőt. A kislányom velem él, amikor dolgozom, babysitter vigyáz rá. Anyagi problémáim nincsenek. Van egy élettársam, otthon, Felvidéken, szerencsére jó messze. Mielőtt megkérdezné, már mondom, hogy neki sem küldök pénzt. Általában sem adok senkinek pénzt, de ő nem is tudhatja, mivel foglalkozom. Mondom, és ajánlom is a lányoknak, hogy szerintem az a pali, aki a lányt el tudja fogadni így, az nem is szereti igazán, bármit mondjon. Normális ember ezt nem tudja elviselni.

– Egyébként a szakmám kozmetikus, szeretem az emberi testet, szeretném mindenféle téren, mindenféle szempontból megismerni. Ez persze nem könnyű, akadnak nehéz helyzetek, de csak-csak túlesik rajtuk az ember. Nem szeretem azt a kérdést, hogy miként

lehet válogatás nélkül lefeküdni férfiakkal. Én megtehetem, hogy válogassak, másrészt, ha mondjuk maga, aki egy vonzó férfi, eljön hozzám, és tegyük föl, meglátom ezt az apró kis anyajegyet az arcán, biztos lehet abban, hogy ezen túlteszem magam, még akkor is, ha nem tetszik, mert a mi kapcsolatunk anyagi természetű. Ugyanúgy, ahogy magának szembe kell néznie minden rosszal, ami a munkájával jár, nekem is.

– Egy időben Budán dolgoztam, egy sofőr srác hordott ki minket a címekre, ő is hozott vissza. Ügy éreztem, kölcsönös a szimpátia, mit mondjak, tetszett a fiú. Egy alkalommal címre mentem ki, elöl ültem az autóban, aztán átmentünk a tulaj másik irodájába, felvettünk két lányt. Éppen indultunk volna amikor szélvihar sebességgel odaugrott egy lány, nagy bozontos fejjel, feltépte az ajtót, és azt üvöltötte, „Te hülye kurva, mit keresel itt, ülj hátra!” Ő a helyemre ült, én meg hátra. Megérkeztünk a megadott címre. Jött három pali, kiszálltam az autóból, és vártam, mi következik. A sofőr fiú odalépett mellém, és kérte, hogy ne haragudjak, a barátnője féltékeny. Megdöbbentem, hogy egy ilyen jó fej srácnak ilyen barátnője van. A lány üvöltözött az autóból, hogy ne sugdolózzon, meg így, meg úgy. Kiszállt, nekem esett, letepert a földre, rugdosni kezdett. Azt mondtam magamban: jó, ez is megtörtént, ilyen is van, otthagytam a címet és elindultam gyalog. A fiú utánam hajtott és bocsánatot kért. Mondtam, hogy menjen vissza a barátnőjéhez, mert amilyen féltékeny, még a vonat alá ugrik. Az irodában elmeséltem, mi történt. Egy telefonnal kirúgták a fiút.

– Nemsokára abbahagyom ezt is, úgy, ahogy elterveztem. Visszamegyek Felvidékre. Magyarország nagyon szép, és ha az embernek sok pénze van, jó itt élni. De igazából otthon szeretek lenni. Szép nagy családi házam van, 500 négyszögöles telken. Pénzem is lesz a felújítására. Az unokaöcsémmel és egy olasz befektetővel közösen működtetünk egy varrodát.

– Amíg ezt csinálom, nem lehet szó szerelemről. Kivertem a fejemből. Nem, nem a barátom miatt. Hogy mikor szeretkeztem utoljára normálisan, igaziból? Tavaly decemberben, ő volt az egyetlen két év alatt, akit nem fogok soha elfelejteni. Akkor is címre jártam, egy gyönyörű panzióhoz hívtak. Hárman voltak tulajdonosok, egy ügyvéd, egy építési vállalkozó, meg egy német gyerek. Nem tudom, engem mindenhol kiszúrnak a normális emberkék, ez talán szerencse. Ez a német fiú tök normális volt, tudott annyit magyarul, hogy megértsük egymást. Üzletnek indult, aztán találkozni szeretett volna, de mondtam, hagyjuk. Azt mondtam neki, kár, hogy nem egy könyvtárban találkoztunk. Akkor lehet, hogy jobb lett volna. Megmondtam szegény fiúnak, hogy nem lehet szó érzelmekről. Fájdalmas, de bizonyos dolgokról le kell mondani. Igen, van, amivel szembe kell nézni.

A Belvárosban

A szalon pont olyan, mint a többi Ugyanaz a hall, a szobák is hasonlóak, a lányok persze egy kicsit mások. Bea és Samanta talán jobb helyen dolgozik, mint például Evelin és Boglárka. Odaát, a Petőfi híd környékén, mintha csinosabbak lettek volna a lányok. Itt sincs biztonsági ember. Szonját Hédinek hívják. Az ő pultján is csörögnek a lányok telefonjai, mindegyikük külön hirdet, de csak ritkán van idejük az érdeklődőknek válaszolni. Hédi percenként kapkodja fel a kagylót, megadja a koordinátákat, a címet, az árakat, türelmesen

válaszol minden kérdésre. A váltótársával két műszakban dolgoznak, délelőtt tíztől este hétig, vagy este héttől hajnali négyig. Hetente váltanak, így kényelmes, jobban betudják osztani a szabadidejüket. A lányok hasonló rendben dolgoznak, heti egy szabadnappal.

A szalonokban kicsi a fluktuáció, senkinek nem jó a mozgás. A késő délután a legforgalmasabb időszak, éjjel egy-kettő között már ritka a vendég, ekkortájt érkeznek kínaiak, ők itt folytatják a szórakozást, amit még a kaszinóban kezdtek el Aztán jönnek a bulizós srácok, öten-hatan is, így koronázzák meg a sörözésnek indult estét. Nagyon kevesen hívják házhoz a lányokat. Aki szalonban üzletel, egyáltalán nem megy házhoz. Elsősorban biztonsági okokból Arra a kérdésre senki sem válaszol szívesen, ki működteti a szalonokat, a helyszíni szemle egyik feltétele az volt, hogy ezt én se firtassam. Szonja és Hédi a kasszából kapja a pénzét, ez havi fix, plusz a borravaló. Becslésem szerint egy éjszaka kétszázezres forgalmat csinál négy-öt lány. Az adminisztráció szoros, a vendég a lánynak fizet, ő pedig a pultosnak adja le a pénzt. Ami a pultosokat illeti: általában a szexiparból jönnek, esetleg a vendéglátóból. Szonjában és Hédiben az a közös, hogy mindketten szextelefonoztak. A 06-90-en lehetett őket hívni. Idegileg borzasztó megterhelő munka, mondják, ahhoz képest a masszázsszalon maga a nyugalom szigete. Meghitt hangulatról persze ezeken a helyeken sem lehet beszélni, ez munkahely, a fegyelem elengedhetetlen. Megdőlni látszik az az elmélet is, miszerint elátkozott az a hely, ahol csupa nő dolgozik. Szó sincs arról, hogy mindenki csak magával törődik, hogy egyikük-másikuk uralkodni próbálna a többieken, ellenkezőleg, az összetartás és a kollegialitás fogja össze az egy helyen dolgozó lányokat. Egybehangzóan állítják, hogy baráti, majdhogynem családias a hangulat, nyugodtan szóba hozhatja bárki a problémáit, biztosan számíthat a többiek tanácsaira. Gyakori, hogy műszakkezdéskor, ha éppen nincs vendég, rövid pikniket tartanak. Ilyenkor üdítő, süti kerül az asztalra, meló előtt nasiznak egyet, ezt a kis kikapcsolódást mindegyikük igényli.

A vendégek közül a legtöbben a hallban találkoznak először a lányokkal Ötletszerűen választanak, vagy a pultos lány ad a kezükbe fotóalbumot, megkönnyítve a döntést. Ha valaki diszkréten akarja intézni az ügyet, az sem lehetetlen. A legegyszerűbb megoldás, hogy valamelyik erotikus újságból, fotó alapján kiválasztja a lányt, és telefonon egyeztet időpontot. A masszázsszalonokban nincsenek ugyan rejtett kamerák, de a szobák kivételével minden mozgást rögzítenek, egyértelműen biztonsági okokból. Az üzlet befuccsolna, ha a szobákat is figyelnék, de a lányok ott sem teljesen védtelenek. Az éjjeli szekrény beépített vészcsengője a rendőrségen riaszt.

A masszázsszalon azért van, hogy a vendég jól érezze magát. Mód van a kellemes iszogatásra, a hölgyek bármikor kaphatók egy kis beszélgetésre, de azt se nézik ki, aki csak a barátját kíséri. A hallban jót lehet traccsolni a többi vendéggel vagy éppen a pultos lánnyal. Tapasztalataim szerint a higiéniával nincs probléma, négy-öt szobához legalább két fürdőszoba jár. A szalon elengedhetetlen kelléke a mosógép, a masina egész nap jár, óriási mennyiségű lepedőt és törölközőt kell mosni és vasalni.

A lányok, akik masszázsszalonban dolgoznak, az üzletet tekintve joggal érzik úgy, hogy révbe értek. A magánélet persze más. Ami a vágyakat illeti, nem a lottó ötös körülforognak a gondolatok. Nagyon nehéz leltározni a vágyakat, egy mondatban úgy lehetne megfogalmazni a közös cél a jobb élet Ez azt jelenti, hogy a prostituáltnak és a családnak legyen meg mindene, ami szükséges. A szalonokban szerények a lányok, szinte soha sem hallani azt, hogy „Képzeljétek, voltam a Plázában, és 70 ezerért megvettem azt a cuki cipőt", de azt sem, hogy „Jézus Mária, mit is keresek itt, jaj de borzasztó!" Azokon az amerikai forgatókönyvírókon csak nevetnek, akiknek a fejéből képes kipattanni olyan abszurd gondolat, hogy a herceg fehér lovon bevágtat a kupiba, nyeregbe segíti a lányt, hogy aztán lakást béreljen neki, és a segge alá tegyen egy cabriót. Pedig a férfiak hajlamosak a romantikára, mindennap fellángol egy magányos szív, számos hű rajongó akad, de őket senki sem veszi komolyan. Egyetlen lányról sem hallottam, akit a vendége kivett volna a munkából. Ajándékokat persze kapnak, főleg ünnepek tájékán, bonbont, talán még ékszert is, meg jó pár puszit.

Bea és Samanta

Bea 24 éves pesti, Samanta 28, és egy vidéki kistelepülésről jött a fővárosba. Hajnali 3-kor beszélgetünk a 3-as szobában, és mert szinte mindenben egyformán gondolkodnak, szinte minden mondatuk egybecseng, és mert a beszélgetésben semmi rendkívüli nem hangzik el, az interjú itt következő leírt és szerkesztett változatában nem tartottam érdemesnek külön jelölni mikor, melyikük válaszol a kérdésemre. A szerző azt is mondhatná: íme egy szabványinterjú, panelkérdésekkel és panelválaszokkal.

– *A pénzen és a megélhetésen kívül motiválja-e még valami a prostituáltakat?*

– Semmi, csak a pénz. Az okos lány egy idő után megszerzi, amit akar, a buta pedig elherdálja a pénzét, nem is tud felmutatni semmit.

– *Mit tud felmutatni egy okos lány, és mennyi idő kell hozzá?*

– Saját lakás, félretett pénz, úgy két és fél év alatt.

– *Garzon?*

– Három és fél szoba.

– *Segítség nélkül?*

– *Egy* kis segítséggel, de erről nem nyilatkozom.

– *Állandóan azt hallom, otthon más a szex, mintáz üzletben. Nehezen tudom elképzelni, hogy hazaérve elfelejtik a trükköket, amiket a masszázsszalonban naponta alkalmaznak.*

– Otthon minden más. Itt szexelünk, otthon szeretkezünk. Otthon érzelmek is vannak.

– *Találkoztam olyan lányokkal, akik a partnerük előtt titokban tartották, hogy mivel keresik a pénzt.*

– Olyan nem létezik. Olyan hülye pasi nincs a világon. Rövid távon esetleg bejön, de hosszabb távon kizárt.

– *Maguknak van barátjuk?*

– Nem nyilatkozunk.

– *Ugyan már!*

– Van. De többet nem mondunk.

– *Mennyire tekintik munkahelynek a szalont?*

– Kezdünk, befejezzük, fegyelmezettek vagyunk, kiszolgáljuk a vendéget, érezze jól magát, ne legyen botrány. Ez majdnem olyan munkahely, mint egy fodrászüzlet. Hasonló annyiban, hogy csinosak és ápoltak a lányok, bár különböznek is egymástól, hiszen az egyik magas, a másik alacsony, az egyik fecseg, a másik önmagának való. Különbség még az is, hogy nem nagyon figyelünk arra, kinek hogy megy az üzlet, nálunk nagyon ritka a fúrás.

– *Mi az, amit nem szeretnek a kolléganőkben?*

– Ha valaki el van szállva magától, beképzeli, hogy ő a legszebb királylány, vagy a másik véglet, ha igénytelen és ápolatlan.

– *Szép ez az összetartás, bár gondolom, gondok is adódnak.*

– *Egy* helyen tartjuk a pénzt, ezért sajnos, ha ritkán is, de előfordul, hogy valaki lop. Még az előző helyemen fordult elő, hogy jött egy új lány és még aznap kilopta a kolléganője táskájából az összes pénzét, 70 ezer forintot, majd eltűnt. Az meg, szegény, hétvégén nem tudott hazamenni. Olyan is van, hogy valaki ellopja a másik dezodorját, parfümjét. Primitív dolog, ilyenkor az irigység állhat a háttérben.

– Mit *gondolnak a vendégekről?*

– Sokuk normális, de sok az aberrált is. Utóbbiakat elsőre fel sem lehet ismerni. Bejönnek, öltöny, nyakkendő, diplomatatáska, aztán előteregeti a kívánságait. Ezek az úriemberek borzasztó dolgokat tudnak mondani. A legbizarrabb kéréseik vannak. Napközben embereket aláznak meg, munka után pedig élvezik, ha őket alázzák meg. És meglepődnek azon, hogy mindent nem vállalunk. Képtelenek vagyunk bárkit is testileg vagy lelkileg megalázni. Lehetetlen, hogy másnak fájdalmat okozzunk. Ha meg elneveti magát az ember, az veszélyes, rosszul sülhet el.

– Az *ideális vendég fiatal vagy idősebb?*

– Negyven fölötti, vagy negyven körüli. Kulturáltabbak, mint a fiatalok. Még tisztelik a nőt. Nem úgy jönnek be ide, mintha egy kiló húst vásárolnánk, és nem is viselkednek úgy. A fiataloknak ez az egész szórakozás, jó poen elvinni egy lányt. Diszkó után feljönnek, és gyakran azt se tudják, mit csinálnak.

– *Annyit már tudok, hogy van aki szexelni akar, van, aki beszélgetni. Az utóbbiakat nyilván nyomasztja valami.*

– Van, akit a munkája stresszel, van, akit a felesége. Van, akinél mind a kettő összejön. A legrosszabb azoknak, akiknek nincs kivel megbeszélni a problémáikat. Mi viszont türelmesek vagyunk. Fontos, hogy legyen tartalma annak a fél órának vagy egy órának, amit nálunk töltenek a férfiak.

– *Létezik valamiféle koreográfia?*

– Kis simogatás, beszélgetés, abszolút nem éreztetjük, hogy gyerünk, essünk túl a szexen, aztán menjél. A legjobb a törzsvendéggel. Nála vigyázni kell a gyorsasággal, foglalkozni kell vele. Beszélgetni, esetleg átmasszírozni, simogatni, ha gyengédségre vágyik.

– *A masszírozás benne van az árban?*

– Az már extra, 4000-ért.

– *Mivel masszíroznak?*

– Olajjal vagy testápolóval. A parfümös dolgokkal óvatosan kell bánni, nehogy otthon lebukjon a vendég.